

Teuvo 'Teo' Littunen

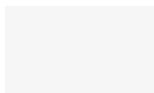
60-vuotisna

- katsaus taakse olan yli

Teuvo Littunen

60-vuotisna

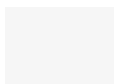

Teuvo 'Teo' Littunen

60-vuotisna

– Katsaus taakse olan yli

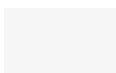
Teksti, kansi, taitto: Teuvo Littunen

Copyright © 2021 Littunen, Teuvo 'Teo'

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528046523

Lukijalle

Arvelisin, että viimeistään nyt 60-vuotisna on aika tehdä hieman perusteellisempi katsaus taakse päin. Runoissani on moniakkin välähdyksiä lapsuudestani ja vuosien varrelta. Mutta vuosien varrella on tapahtunut myös paljon sellaista, mistä pitäisi kirjoittaa edes jotakin. Strindberg on jo Palkkapiian pojan sekä muuta yhtä seikkaperäistä – paikoin jopa makaaberia – kirjoittanut. Siihen aiheeseen minulla ei lisättävää ole. Mutta pistänpä nyt edes joitain asioita mietintämyssyyni.

Ensiksikin isäni oli kyllä melkoinen sissi ja korvenraivaaja – sydämen alle koteloituneesta kranaatinsirpaleesta huolimatta. Yli kymmenen vuoden ajan sodan jälkeen hän pärjäsi täällä kirveen ja lapion kanssa vain hevonen voimanlähteenään, sitten löytyi juuri ja juuri rahat tuohon pikku Fergussoniin. Äitini pärjäili navetassa karjan kanssa jokseenkin omin päin. Totaalista itsensä työllä tappamista sekin.

Lankapuhelin tähän taloon tuli vuonna 1964 ja sähköt melko tarkkaan vuoden 1970 paikkeilla ... Kun ajattelee mieleen tulevia asioita ja katselee – nykyisin jo metsää kasvavia – isän raivaamia peltoja, jotka on joko pengerrytetty suohon tai sitten niiden ympärillä kulkee korkea kiviraunio, niin ei voi kuin ihmetellä.

Minä synnyin 27.3.1961 kuopukseksi perheeseen, jossa oli jo ennestään neljä neljän vuoden välein munittua sisarusta. Minäkin olin neljä vuotta nuorempi kuin sisaruksista seuraava. Ja heillä kaikilla oli niin paljon omia kiireitään, että melko monesti sain olla omin päin ja omissa oloissani. Tunsin itseni jollain tapaa hylätyksi, mikä tunne sitten on seurannut minua tähän päivään asti.

En tiedä, liittyikö vanhaan taloomme jokin kiros. Ainakin minua helpotti melkoisesti, kun talo saatiin pari vuotta sitten puretuksi. Jäljellä on enää hirsiläjä, joka odottaa muuttumistaan klapeiksi. – Siinä talossa ollessani, sain kuunnella kaiken maailman riitaa ja räkätystä. Milloin olin itse kohteena, milloin vaan jouduin pakosta kuulemaan perheemme selvittelyjä.

Sunnuntaina 13.10.1974 olin tekemisen puutteessa. Muut sisarukset olivat jo maailmalla ja vanhemmat omissa puuhissaan. Sain päähäni tehdä jytken dynamiittinallista, jonka olin tiirikoinut lukollisesta kaapista. Siinä kävi loppujen lopuksi niin, että räjäytin oikean silmäni sokeaksi. Hieman myöhemmin aloin kärsiä migreenistä ... Ja kun joskus kymmenkunta vuotta myöhemmin migreeni hellitti otettaan, sain tilalle narkolepsian.

Nämä asiat eivät liity oikein mitenkään yhteen mutta tuntuu, kuin ne kaikki olisivat osa jotain kirousta, rähmäpalloa, josta ei pääse eroon ... Koulussa minulla meni ihan suhteellisen hyvin, ja opiskelemaankin pääsin. FK-tutkinnolla en vaan saanut mitään järjellistä työtä, joten jatkoin opintoja. Vuonna 1997 olin tohtori, vaan enpä ole tuollakaan todistuksella saanut kuin muutaman vuoden työllisyystöitä, vuodesta 2007 lähtien en mitään.

Suurin kiros lienee vanhempieni vähättelevässä ja mitätöivässä asenteessa, joka tekee kaiken tyhjäksi. ”Mistään ei tule mitään ... Siusta ei tule mitään ... Teistä pahalaisen kakaroista ei tule mitään ...” Äitini bravuurinumero oli lausahdus: ”Miun suurin synti on se, että olen lapsia maailmaan tehnyt”. – Näillä eväillähän jaksakin pitkälle ... No, minäpä en sitten lapsia tehnyt enkä teettänyt.

Viime aikoina on yhä useammin tuntunut siltä, että kaikenlaista sitä onkin tullut rakenneltua, korjailtua ja puuhailtua ylipäättään – ja kaikki aivan turhaan. Elävistä olennoista kaikki ovat viisaampia kuin ihmiset, sillä ne keskittyvät elämiseen. Ne elävät siellä, missä luonto tarjoaa elämän mahdollisuuden, syövät mitä milloinkin on tarjolla, eivätkä haahuile tai haikaile turhia. – Ei täältä kuitenkaan mitään voisi mukaansa ottaa, vaikka oleminen jatkuisikin jossain muodossa kuoleman jälkeen ...

Isääni, äitiäni ja vanhimman veljeni vaimoa olen ollut kantamassa hautaan. Meistä sisaruksista keskimäinen hävisi jonnekin. Vuonna 1994 sain vielä häneltä joulukortin. Sen jälkeen ei ole kuulunut mitään. Muutama vuosi sitten hänet julistettiin kuolleeksi.

Kaikenlaista on tullut nähtyä, kuultua ja koettua. Liekö mitään oleellista jäänyt puuttumaan, vaikken Södertäljeä kauemmas ole matkustanutkaan. Kehuskelkoot toiset turistiryksillään. – Tulevaisuuden osalta ei enää tarvitse tukeutua monimutkaisiin loogisiin ajatelmiin. Ehkäpä tässä hidastutaan ja haurastutaan vielä montakin vuotta, mutta kuolema tuntuu olevan kaiken toimintamme määränpää ja saavutustemme huostaanottaja. Sen lähestymisen voi havaita aistimuksissaan ja toiminnoissaan ...

Olisihan tämä elämä voinut paremminkin mennä, mutta mitäpä tuosta, sama määränpää odottaa meitä kaikkia.

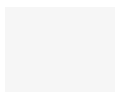
Kintaudessa 27.5.2021

Teo

HARHAA ?

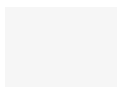
Olen selaillut, silmäillyt ja tavaillut **d.a. levyn** (näkyvä kirjoittavan nimensä pienellä) kirjaa *Lähiöluostarin kuolema*, jonka on julkaissut suomeksi Palladium Kirjat. Havaitsin miehen ajatuksissa paljon yhtymiä omiin päätelmiini, joten katselin kirjasta omaan kokoelmaani motoksi sopivan kohdan. Valitsin tällaisen pätkän:

- - -

on niin helppoa vakuuttaa runoilijat
siitä mitä runous on
ja mitä se ei ole
& jokainen tietää
että muusien kanssa makaaminen
on ainoastaan nuoria runoilijoita varten
sen jälkeen kun tyyli & muoto & sanat kuten "taide"
ovat tehneet sinut impotentiksi
sen jälkeen kun OIKEAT kustantamot ovat julkaisseet runojasi
ja sinulla on kaikki oikeat vastaukset
sen jälkeen kun olet ansainnut oikeuden kutsua itseäsi
runoilijaksi olet kuollut
& makaat selälläsi
litkien seremoniallista viintä,

- - -

(suom. V.-J. Sutinen 2007; s. 54-56)

Tämä kokoelma sisältää 101 otsikoitua runoani, jotka olen nostanut syrjään ja pistänyt talteen huikeissa pitkin omaa aikajanaani.

Tuhti ja pikantti paketti

9 789528 046523